

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Casus xij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](#)

Tractatus

III

Casus vi.

Verit. xij. Ut licet
q adorare imagines. Ad qd re
spōde ex s. Tho. iij. di. ix. q.
j. ar. ii. q. ii. r. ii. q. xiiii. et i
tractatu dē decē pceptis. Pro q scīdū est
vt p̄z. ii. q. cii. q. dē honozam̄ honore
latrīe vī ei exhibeam̄ reverentia. q. xiiii. q. p̄
cipio dīm bonoz. angelos aut̄ z homies
dulia. q. hoies excelleteres hypduliax̄ bez
atā p̄gine. Eodē aut̄ honore q. aliquē ado
ram̄ possim̄ adorare imaginem ei. vt
imago. vt dī. iiij. vbi s. qz fm Aris. d me
mora z r̄miniscē. eodē motu fer̄ qd i ima
ginē vt imago est. In id cui est imago.
sec̄ vt imago ē res. Igif̄ imagines chī vt
imagines: adorant latrīa. sc̄rō aut̄ dulia
vel hypdulia. Sed p̄ primo. Nā Exo
di. xx. dī. Nō facies tibi imaginē. g. a for
tiori nō debet adorari. Solu. de sā. Tho.
in. iij. q. in veteri lege fuit p̄hibituz facere
imagines: nō simp̄l: cū in sanctuario fue
rint cherubin: sed ad adorandū primo qz
ille p̄ls erat. p̄n. ad idolatriā. z Sc̄do qz
de. cu adhuc nō er̄t incarnat. nō erat fi
gurabil. In noua aut̄ est x̄cessum: qz celi
sat vtracq̄ rō. Sc̄do: qz h̄ solū est q. idola
tras irridem̄: qz adorat op̄ manuū suaſ
rū So. Pr̄m̄ iroduc̄t honorē imaginē
in gentibz videt fuisse Nīn: q. fecit ima
ginē Belo p̄i fm Bedā: z ei diuinos ho
noes exhibuit. Sed idolatre credebāt ex
vi sider̄ imaginē inesse deitatē: sicut Her
mes (vt testaf Aug. de ciui. de) dixit datū
esse hoibz facere deos. i. adorabāt imagi
nes: res: qz nos abh̄zrem̄. Itē ado
rabāt imagines irronaliū: vt sol. lune z c.
Tertio. Nā imago siue vt res siue vt na
go semp̄ est creatura. g. nunq̄ est adorāda
latrīa. So. Lz creatura nunq̄ adorat la
trīa vt termin̄ ultim̄ adoratiois. sec̄ vt
mediū z rō adorādi siue vt imago. Quar
to. In cultu diuino nō sūt exhibēda nisi ea
de qb̄ habef̄ in scriptura: cuiusmōi nō sunt
imagines. So. Sicut dī sc̄tū Tho. ima
gines sūt iroducte Pr̄mo a chī ad aba
garz mittente suā imaginē: vt dī. Ecclia
stica p̄sto. Sc̄do ab aplis. qz tpe eoz Lu
cas fm Damasc. depinxit imaginē chī

z virginis: z imaginē chī securz ferebat;
vt dī in eī historiā. Multa aut̄ apli tra
diderūt q. nō sūt sc̄ptā: z h̄ est vñū. Vñ in
sc̄lio romano vbi fuerūt mille epi fm sā
ctū Tho. statutū est vt pingerent imagi
nes. Pr̄mo vt sint libri laicoz. Sc̄do: vt
magis sint i memoria mysteria chī. Ter
tio ad exercitādā deuotionē. qz. s. magis lo
let mouere vīsa qz audita. Elice vt liber
zclusiōes

Casus viij.

Verit. xij. Ut rū ali
q. qd aliud ab imagine dei sit
adorandū latrīa. Ad qd vñ
so sc̄tō Tho. iij. dist. ix. z. ii.
q. xxv. z vīlo mḡo Petro h̄go. In suis ety
mol. r̄hideo q. cū res irrōnalnō sit in se di
gna aliq̄ honore v̄l adoratio: nō p̄t ado
rari nīl vt aliqd ē nature v̄l p̄sonē intelle
ctual. Qd dupl̄r est. Vñ mō: qz est cī
imago. Alio mō: quia est eius instrumen
tu quo tangēdo vtif ad agendū vel patē
dū: vt vestes: calciamēta: patibulū: z hu
iustimodi. nīl sit creatura rōnalis vt cruci
fiores. Hoc aut̄ instrumenū est duplex. s. qd
qddā tāgēs tactu plēti realit̄ vel appre
hēsive. z qddā qd solū tetigis. i p̄sonē: nūc
aut̄ nō tāgēs realiter nec apprechēdis vt tā
gēs actu seu vt p̄iuctū: vt crux q. olim te
tigis mēbra chī. Et h̄ itez̄ ē duplex. s. qd
dam qd tangit p̄ se z fm. le: vt ipa totalis
crux qz erat integrā: z silt̄ (ne st̄t magna
vis in fibz) quelibet ei. pars q. re fuit cō
iuncta mēbris chī. Et qddam qd tangit
solū ḡa alteri. z ille particule q. mō sit
separate z nō fuerunt in extremitate cru
cis: sed vel sub terra vel intra grossiciē ill
ius scri. ligni. Lū igit̄ fm s. Tho. duplex
sit rō adorandi creaturā latrīa. s. qz vel est
imago chī: v̄l. qz ip̄m tetigis: etiāsi nō sit
imago. Dico q. rōne p̄tac̄ mīla sit ador
āda latrīa: vt qūcūq̄ instra chī i p̄z tetigē
si p̄ intellectū accipiāt: vt p̄iucta p̄sonē chī
vt calciamēta ei. z spine corone: z vestes
z hmōi: etiāsi chīm nō terigerūt nīl i suo
toto. Quod p̄z: quia om̄nes partes de q.
bus credim̄: q. sint crucis q. tetigis chīm
sic adoramus. Si tū talia app̄hēdānt nō

De questiōibus impertinētibus

ut pūcta ch̄o de p̄senti: sed solū ut aliqd terigerunt.

ch̄i: sic adorant hypdulia: ut patr. ij. vbi sup. Sicut at dicat q̄ i ea re q̄ adorat non habet locū diuera acceptio ei⁹ fm 2 side rationē: dicendū est ei q̄ null⁹ adorat sane lignū absolute: sed solū distinguendo q̄ in intellectū actu vel virtute rōne ligni ut lignū gnuia rōne ligni ut imago. Cxix iſig q̄ ch̄m tetigit fm mentē sci. Thom. adoratur tripliciter. Primo ut in agno. et h̄ est cōe etiā crucib⁹ q̄ nō terigerit. Iii. Et scđ ut res ch̄i ei pūcta. Et tertio res ch̄i ei nō pūcta. Tertio mō adorat h̄ hypdulia non obstat q̄ ille honor sit ch̄i et nō crucis. q̄ h̄ ch̄is in seipo et in sua imagine et in sua re sibi pūcta adorat latria: in re nō coniuncta adorat hypdulia: q̄ adorat in alio.

Sed p̄tra Primo. Nā si p̄tate est sufficiens ratio adorandi latria: bñ p̄go debet ret adorari latria. Solu. Bñ p̄go et rōne imaginis et rōne p̄tac⁹: q̄dē digna adorari latria eq̄ bñ ut imago depicta et vestimenta: h̄ adorari nō debet latria. q̄ cū in se sit q̄d adorabile: videt ille honor siste re in imagine ut res est: et eēt pīculū idola trādi. Scđo. Nā idē sequit de afello quo ch̄is est vsus ascendens ad passionē in hiebrusale. Sol. Utq̄ ille asell⁹ ut pūcta ch̄o esset adorand⁹ latria: et ut nō coniunctus erat hypdulia: nec debet h̄ aliqui esse ridiculū: quia cu m̄ esset animar⁹ dignior fuit lapide sepulcri: quē veneramur. Elit

ce iſig coclusions

Prima. Crux q̄ ch̄m tetigit rōne p̄tac⁹ et rōne imagis adorat latria

Scđa. Lacea aut̄ q̄ ch̄m tetigit et clavis et reliq̄ adorant lat. ut pūcta ch̄o rōne p̄tac⁹: h̄ nō rōne imagis.

Tertia. Omnis crux in quacunq; materia adorat latria: q̄ est imago: nō autes omnis lancea vel clavis. q̄ h̄oꝝ nullum est imago. et qdam ch̄m tetigerūt qdam p̄ non.

Quarta. Ea q̄ ch̄m tetigerūt si 2 side renf p̄cise ut res ch̄i. l. nō ut ei pūcta adorant hypdulia.

Quinta. Partes sancte crucis q̄ ch̄m tetigit: q̄ actu ch̄m nō tetigerūt de p̄pī quo nūl in suo roto: adorant latria gratia alterius id est christi et sui totius in quo

Sexta. Nō solum dei imago artificialis sed etiam naturalis pura h̄o maxime crucifixus vel angelus est digna adorari: sed rōnal nō debet adorari nisi ea adoratio eq̄ est digna in se.

Septima. Licet bñ p̄go sit duplicit rōne ne digna adorari latria: tñ illicitū ē sic eaꝝ adorare.

Octava. Eadē est rōne de reliquijs illi⁹ asell⁹ si inueniunt sicut et de alijs q̄ ch̄m tetigerūt: excepta substantialis forme mutatione: q̄ tñ nō obstat adorationi: ut p̄tac⁹ reliquijs sit rōne.

Nona. Nulla creatura irrōnalis fm se est aliq̄ mō veneranda: h̄ solū ut imago ut aliqd alio alteri⁹.

Casus xiij.

Veritatis. Ut ornat⁹ mulierum fm morē patrie sit meritum aut peccatum veniale aut mortale. Ad hoc autem responder sanct⁹ Thomas. ii. iiij. q. cliv. et Pisanus et Augustinus ad Presb̄t̄ium. et Alexan. de ales in. ij. et Archebis. ij. parte. ii. iiiij. c. v. Ex quib⁹ sic respondeat

Qd sanctoz patrum documento sanctitū nō est: suggestio adiumentio nō est presumēdum. ij. q. iiiij. Psalmiti. Sed nec scriptrice nec sancti dicunt hoc esse mortale: nisi in certis casib⁹ Iḡf: alijs nō erit mortale: per argumentum a p̄tarijs: ut dist. xxv. qualis. Sed contra Primo. q̄ scripsit p̄tura talib⁹ cōminatur Elate. ij. et Ep̄p̄anus dicit q̄ p̄p̄ura et serico induit ch̄istum induere nō possunt. Solu. Intelligit in casu in quo est morale. Secundo.

quia est p̄tra scripturam apostolicā. j. Petri. ij. Quarū nō sit rōne. Et. j. T̄m. ij. Nō in tortis crinib⁹ rōne. Contra istam autem scripturam nō est dil̄p̄atio. xxv. q. i. sunt quidam. imo per antiquam cōp̄lationes decreta lib. phibens vestes incise et huiusmodi sub pena p̄uationis sacramentorum. Solu. Ratio militat de his que cōtinens in doctrina apostolica sub p̄cepto.

Que aut̄ sint talia ex modo loquendi et necessitate materie de qua est sermo: et decla